bl I.M. - Vrbanek:

ivanmerz.hr/staro/knjige_o/vrbanek_vkim/08_biografija.htm

o. Josip VRBANEK, isusovac
duhovni vođa bl. Ivana Merza
1882 . – 1945.

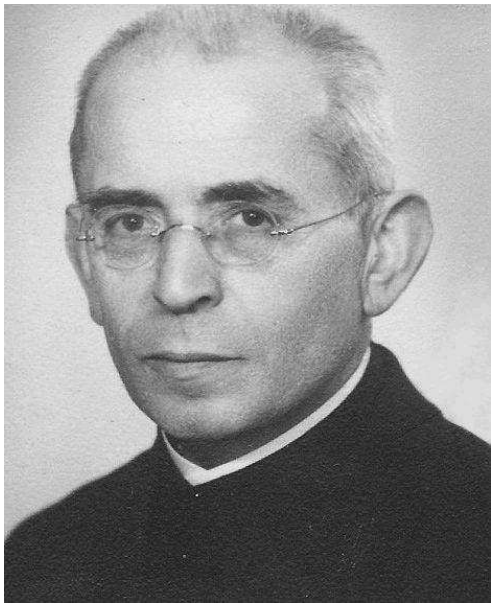

O. JOSIP VRBANEK D. I.

Josip Vrbanek rođen je 4. listopada 1882. u mjestu Zorkovci, župa Vivodina od oca Ivana poljodjelca i majke Marice r. Furjanić. Gimnaziju i bogoslovske znanosti završio je u Zagrebu s odličnim uspjehom. Zaređen je za svećenika 16. srpnja 1905. Bio je kapelan u Vivodini, a poslije je upravljao župom Velemerić. Stupio je u isusovce 21. listopada 1911.
Vrijeme novicijata proveo je u Zagrebu. U Innsbrucku je nastavio filozofske studije. Godine 1915. bio je prefekt klerika u nadbiskupskom dječačkom sjemeništu i predavao je vjeronauk, filozofiju, hrvatski i latinski na gimnaziji u Travniku. Godine 1916. nastavio je bogoslovske znanosti u Innsbrucku. U Dubrovniku se 1917. godine pripravlja za katehetski ispit. Sedam godina 1919. – 1926. (osim 1922.) uređivao je »Glasnik Srca Isusova« i »Kalendar Srca Isusova i Marijina« u kojima je tada, pa i kasnije, napisao mnogo članaka iz apologetike, ascetike i socijalnog područja. Surađivao je i u časopisu »Život«. Godine 1922. obavlja treću probaciju u Paray-le Monialu. Od 1923. – 1933. u Zagrebu djeluje kao duhovnik i to najprije u Rezidenciji D. I. uz Baziliku Srca Isusova. U to je vrijeme bio duhovnik i ispovjednik bl. Ivana Merza. Kada se u listopadu 1930. otvorio Dom duhovnih vježbi na Jordanovcu, tamo se i preselio gdje je od 1931. – 1933. radio na procvatu duhovnih vježbi.

Poduzetni o. Vrbanek dobiva od našega episkopata ovlaštenje da kao nacionalni upravitelj Apostolata Molitve osniva i oživljuje društva Srca Isusova. U tu svrhu nedjeljama obilazi brojne župe. Godinu 1934. provodi u Senju, kao duhovnik u bogoslovnom sjemeništu i profesor dogmatike.
U Splitu je proveo 1935. i 1936. godinu kao duhovnik bogoslova u sjemeništu, a 1937. je otišao u Sarajevo, gdje je najprije bio duhovnik bogoslova obnašavši tu dužnost 4 godine, a zatim kućni duhovnik. Na sarajevskoj bogosloviji predavao je 1937. g. govorništvo, a zatim do 1944. i moralku, pastoralku i asketiku. Bio je upraviteljem Marijinih Kongregacija: u Zagrebu za gospođe od Bezgrješnog Začeća, u Splitu za svećenike, u Sarajevu za bogoslove i učiteljice.
Cijeli je život bio krhka zdravlja radi slabih pluća. Godine 1918. i 1927. poglavari su ga poslali na liječenje. Ipak je uz svoju željeznu energiju neumorno radio perom i riječju. U slabašnom tijelu jaka volja, odlučna postojanost, energija. Svojski se trudio to isto uliti i u druge.
Iz njegova opusa ističu se publikacije: »Suvremena pomoć obitelji« (I. izd. 1919.; II. izd. 1928.); »Utjeha srcu bolnom« (1928.); »Vitez Kristov Dr. Ivan Merz« (1943.) »Biskup Lang« (1944.). U molitveniku »Srce Isusovo spasenje naše« 6. izd. 1932. sastavio je »Razmatranja o pobožnosti Srca Isusova«, 31. str. 1 – 119.
Vrlo je mnogo radio za beatifikaciju dr. Ivana Merza, i biskupa Langa. Već početkom 1945. pokazivalo se da se neće moći oporaviti, dok nije okrijepljen svim sv. sakramentima za umiruće 12. lipnja blago u Gospodinu preminuo u 63. godini života, 44 g. misništva i 34. godini redovništva.